C/2024/3380

31.5.2024

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o okviru za monitoring odpornih evropskih gozdov

(COM(2023) 728 final – 2023/0413 (COD))

Predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Odločbe Sveta 89/367/EGS o ustanovitvi Stalnega odbora za gozdarstvo

(COM(2023) 727 final – 2023/0410 (COD))

(C/2024/3380)

Poročevalec: **Florian MARIN**

Zaprosili	Evropski parlament, 26.2.2024 za COM(2023) 727 final in za COM(2023) 728 final Svet, 5.12.2023 za COM(2023) 727 final in 22.12.2023 za COM(2023) 728 final
Pravna podlaga	člen 43, člen 192(1) in člen 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije
Pristojnost	strokovna skupina za kmetijstvo, razvoj podeželja in okolje
Datum sprejetja na seji strokovne skupine	26.2.2024
Datum sprejetja na plenarnem zasedanju	20.3.2024
Plenarno zasedanje št.	586
Rezultat glasovanja (za/proti/vzdržani)	169/0/6

1 Sklepi in priporočila

Evropski ekonomsko-socialni odbor (EESO):

1.1 previdno pozdravlja predloge Komisije in predlaga, naj bo okvir za monitoring gozdov trajnosten, naj upošteva razsežnost spola, naj bo varen in zaščiten, stroškovno učinkovit, operativno izvedljiv, aktualen, dinamičen, vključujoč in participativen ter naj omogoča sodelovanje med znanostjo in prakso hkrati z boljšim načrtovanjem. Predlagani okvir bi bilo treba obravnavati kot statistično orodje in ne kot orodje za nadzor, saj je gospodarjenje z gozdovi večinoma nacionalna pristojnost ([1]). Želi spomniti, da se – glede na oceno učinka Evropske komisije ([2]) – vsi deležniki ne strinjajo z idejo za uredbo in dajejo prednost jasnim smernicam ter nadaljevanju sedanjih sistemov spremljanja. To bi bilo treba ustrezno upoštevati pri naslednjih korakih v postopku soodločanja. Vse zbrane podatke bi bilo treba uporabljati ob spoštovanju pravic in interesov lastnikov ter upravljavcev gozdov;

([1]) Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Podnebna pravičnost (mnenje na lastno pobudo) (UL C 81, 2.3.2018, str. 22), Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Dokument za razpravo – Za trajnostno Evropo do leta 2030 (COM(2019) 22 final) (UL C 14, 15.1.2020, str. 95), in Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o obnovi narave (COM(2022) 304 final – 2022/0195 (COD)) (UL C 140, 21.4.2023, str. 46).

([2]) https://environment.ec.europa.eu/publications/proposal-regulation-forest-monitoring-framework_en.

1.2 poziva k dodatni oceni pomena, tehničnih omejitev in pravosodnih vprašanj, ki so povezana s predlaganimi spremenljivkami, vključno s prostorsko ločljivostjo in pogostostjo poročanja, preden se sprejme dogovor o uvedbi pobude. V uredbi je potrebna večja jasnost glede namembnosti, uporabe in potrjevanja podatkov, kar bi bilo treba upoštevati pri prihodnji sekundarni zakonodaji;

1.3 meni, da je predlagani okvir EU za monitoring gozdov ključno orodje, in priporoča naslednje:

— z okvirjem bi se morali uskladiti sedanji sistemi monitoringa gozdov in zagotoviti bi se morala interoperabilnost s podatki, že zajetimi z drugo zakonodajo (o podnebju, zraku, biotski raznovrstnosti) in skupno kmetijsko politiko;

— oblikovati bi bilo treba skupen in usklajen nabor kazalnikov, ki bi temeljili na sedanji zakonodaji in sistemih monitoringa ter bi bili zasnovani tako, da bi optimizirali prispevek teh sistemov k ustrezni oceni vpliva na biotsko raznovrstnost, ciljem trajnostnega razvoja in gospodarjenju z gozdovi;

— zbrani podatki se ne bi smeli uporabljati v komercialne namene, razen če to koristi lastnikom;

— vse zbrane podatke bi bilo treba uporabljati ob spoštovanju pravic in interesov lastnikov in upravljavcev gozdov ter jih objavljati le v zbirni obliki;

— jasno bi bilo treba opredeliti pojem gozdne enote;

— zagotoviti bi bilo treba enakovredno raven granularnosti, tehnologije in pogostosti, zlasti ko se zbirajo dodatni podatki v vseh državah članicah EU;

— za dodatna prizadevanja pri zbiranju podatkov so potrebna ustrezna finančna sredstva, da bi države članice lahko delovale usklajeno;

1.4 pozdravlja pristop k dolgoročnim načrtom za gozdove in priporoča naslednje:

— države članice EU, ki imajo koristi od gozdov, so pozvane, naj pripravijo dolgoročne načrte za gozdove;

— v te načrte bi bilo treba vključiti socialne in gospodarske vidike ter upoštevati vrednost, ki jo imajo gozdovi za različne namene, in družbeni vpliv gozdnih skupnosti;

— v skladu z načelom partnerstva bi morala biti civilna družba vključena v razvoj in – odvisno od razmer v državah članicah – izvajanje načrtov;

— pripravo, izvajanje in spremljanje dolgoročnih načrtov za gozdove bi bilo treba financirati s sedanjimi in novimi sredstvi EU;

— načrti bi morali dopolnjevati druge strategije za gozdove in les;

— načrti bi morali biti popolnoma skladni in v sinergiji s cilji trajnostnega razvoja ter prispevati k njim;

1.5 predlaga okrepitev vloge Stalnega odbora za gozdarstvo, tudi z vidika prihodnjega dela na področju monitoringa gozdov. Vanj bi morali biti vključeni ustrezni deležniki civilne družbe in upoštevati bi bilo treba velik pomen gozdov za družbo;

1.6 predlaga, naj se upošteva pravo ravnovesje med načelom subsidiarnosti na eni strani ter spoštovanjem nacionalnih pristojnosti in pristojnosti EU, pravic zasebne lastnine in lastništva podatkov na drugi, pri čemer je treba enako pozornost nameniti gospodarskim, socialnim in okoljskim podatkom o gozdovih;

1.7 predlaga, naj se civilna družba vključi v razvoj okvira EU za monitoring gozdov ter naj se zagotovi zadostna preglednost;

1.8 poziva k namenskim virom za usposabljanje upravljavcev gozdov, lastnikov in delavcev, da bi zagotovili celovit in uspešen pristop k izvajanju okvira EU za monitoring gozdov.

2 **Ozadje**

2.1 Komisija predlaga okvir za monitoring gozdov, ki temelji na pravočasnih, točnih, doslednih, preglednih, primerljivih in popolnih podatkih o gozdovih ter njihovi razpoložljivosti, upravlja pa ga skupaj z državami članicami. Predlagani sistem monitoringa gozdov vključuje geolocirani identifikacijski sistem visoke ločljivosti za vse gozdne posesti v Uniji ter okvir za zbiranje in izmenjavo podatkov o gozdovih, ki je namenjen vzpostavitvi baze znanja o evropskih gozdovih in tako izboljšanju razumevanja o stanju teh ekosistemov.

2.2 Predlaga se, naj Komisija in države članice ločeno zbirajo podatke na dveh ravneh, z enotnimi opredelitvami in določeno pogostostjo, da bodo ti primerljivi in dosledni. Vsaka država članica določi nacionalnega korespondenta, odgovornega za izmenjavo informacij s Komisijo.

2.3 Komisija predlaga, naj države članice prostovoljno pripravijo celovit dolgoročni načrt za gozdove, ki bo temeljil na določeni strukturi, nacionalni korespondent pa bi bil odgovoren za usklajevanje procesa. Predlaga tudi razširitev pristojnosti sedanjega Stalnega odbora za gozdarstvo in njegovo preimenovanje v Stalno skupino strokovnjakov za gozdove in gozdarstvo. Pri tem bi se upoštevale multidisciplinarne spremenljivke za izmenjavo podatkov o gozdovih med Komisijo in državami članicami ter vrednost gozdov za različne namene.

3 **Splošne ugotovitve**

3.1 EESO previdno pozdravlja predloge Komisije, saj doslej še ni bilo usklajenih zahtev EU za poročanje o gozdovih, poleg tega pa predlogi vsebujejo enotne opredelitve in boljša orodja za beleženje podatkov o gozdovih in merjenje napredka pri doseganju trajnostnosti gozdov. Vendar velika odvisnost od podatkov, pridobljenih s satelitskim daljinskim zaznavanjem, morda ne bo dala pričakovanih rezultatov glede njihove kakovosti, celovitosti ali političnega pomena. Uredba se opira na razpoložljivo infrastrukturo za podatke o gozdovih.

3.2 Sistemi za zbiranje podatkov o gozdovih bi morali biti trajnostni, stroškovno učinkoviti, operativno izvedljivi, aktualni, varni in zaščiteni, dinamični, upoštevati bi morali razsežnost spola ter biti vključujoči in participativni, da bi omogočili tesno sodelovanje med znanostjo in prakso ter boljše načrtovanje. Predlagani okvir za monitoring gozdov bi bilo treba obravnavati kot statistično orodje in ne kot orodje za nadzor, saj je gospodarjenje z gozdovi večinoma v nacionalni pristojnosti. Informacije bi bilo treba objavljati v dovolj zbirni obliki in tako, da podatkov o posameznih lastnikih gozdov ne bi bilo mogoče ugotoviti ter da varstvo teh podatkov ne bi bilo ogroženo. Nekatere predlagane spremenljivke so lahko zaradi visoke ločljivosti in ker se pogosto uporabljajo ter omogočajo popolno pokritost, problematične za milijone malih lastnikov gozdov po vsej Uniji.

3.3 Predlog neposredno prispeva h krepitvi podatkovnega gospodarstva in digitalne suverenosti. Digitalizirani podatki, enotne opredelitve in skupni pristop k podatkom o gozdovih lahko olajšajo različne raziskave, podnebne stresne teste in analize biotske raznovrstnosti, hkrati pa zagotavljajo participativno gospodarjenje z gozdovi ter javne politike in načrtovanje, ki temeljijo na dokazih. Gozdovi in trajnostno gospodarjenje z njimi prinašajo nove poslovne priložnosti, med drugimi ogljično kmetovanje, vendar so za privabljanje naložb in spremljanje učinkovitosti prispevka gozdov k blažitvi podnebnih sprememb potrebni podatki, pa tudi poseben pristop v zvezi s prednostmi, ki jih državam članicam lahko prinese shranjevanje ogljika v drevesih, ki so jih posadili zasebni subjekti v javnem interesu (nevladne organizacije).

3.4 Čeprav je treba priznati potencialne koristi konsolidiranega podatkovnega gospodarstva in digitalne suverenosti pri gospodarjenju z gozdovi, pa je bistveno, da se pri oblikovanju gozdarskih politik držav članic spoštuje njihova nacionalna suverenost. EESO meni, da je pomembno preprečiti nepotrebno centralizacijo in povečanje birokracije ter upoštevati edinstvene okoljske, socialne in gospodarske razmere v posameznih državah članicah. Ustrezno je treba obravnavati pomisleke glede uporabe podatkov in razmerja med stroški in koristmi novih predpisov, da ti ne bodo zavirali učinkovitega gospodarjenja z gozdovi v posameznih državah članicah, temveč ga bodo podprli.

3.5 Za uspešno zbiranje podatkov sta pomembni udeležba in podpora držav članic ter upravljavcev in lastnikov gozdov, bodisi zasebnih bodisi javnih. Pri zbiranju in upravljanju podatkov, kadar satelitski nadzor poteka na nadnacionalni ravni, bi bilo treba najti pravo ravnovesje med načelom subsidiarnosti ter spoštovanjem nacionalnih pristojnosti in pristojnosti EU na področjih, kot so okolje, podnebje ali energija. Upoštevati bi bilo treba nacionalno zakonodajo, zlasti v zvezi z interoperabilnostjo z drugimi akterji iz različnih dobavnih verig in lesne industrije. Dodatno je treba oceniti ustreznost in tveganja za upravljavce in lastnike gozdov.

3.6 Zanesljivi in prilagojeni podatki so ključnega pomena za sprejemanje odločitev, izboljšanje trajnostnega gospodarjenja z gozdovi in preprečevanje tveganj. Če države članice uporabljajo lastne sisteme in prostovoljno zbirajo druge, dodatne podatke, bi bilo treba upoštevati enako raven granularnosti, tehnologije in pogostosti.

3.7 Nenehno povečevanje uporabe umetne inteligence in interneta stvari je pomembno za pregledne gozdarske dobavne verige, vendar pri tem ne sme nastati odvisnost od ponudnikov umetne inteligence. Neprestano je treba stremeti k vse večjemu dostopu do novih tehnologij, za celovitost in verodostojnost podatkov pa je treba skrbeti na medsektorski ravni. V uredbi je potrebna večja jasnost glede potrjevanja podatkov, kar bi bilo treba upoštevati pri prihodnji sekundarni zakonodaji.

3.8 Pri uporabi podatkov, ki jih zberejo deležniki, je potrebna močna sinergija s pravosodnim sistemom. Zbrane podatke bi bilo treba uporabljati v različnih shemah potrebne skrbnosti in ta možnost bi morala biti vselej na voljo. Upoštevati bi bilo treba možnost prenosa podatkov za daljše obdobje v različnih splošnih formatih, da bi jih lahko uporabili za kakšne druge analize. Nujno je treba poskrbeti za preglednost in nadzor nad uporabo zbranih podatkov. Vse zbrane podatke bi bilo treba uporabljati ob spoštovanju pravic in interesov lastnikov ali upravljavcev gozdov ter le za posebne in natančno opredeljene namene, ki so skupno dogovorjeni, s posebnim poudarkom na njihovi varnosti in zasebnosti. Poleg tega bi bilo treba razmisliti o uporabniku prijaznih orodjih za dostop do podatkov in njihovo analizo, da se lastnikom in upravljavcem gozdov ter državam omogoči učinkovito upravljanje njihovih podatkov o gozdovih.

3.9 EESO predlaga, naj se prepreči podvajanje podatkov, saj se nekateri podatki o gozdovih v skoraj vseh državah članicah zbirajo tudi v okviru skupne kmetijske politike, v nekaterih primerih pa obstajajo tudi nacionalni popisi gozdov, ki se lahko uporabijo v tem procesu. Podatke o gozdovih bi bilo treba dopolniti s podatki, zajetimi v drugi zakonodaji o podnebju, vodi, zraku in biotski raznovrstnosti ter skupni kmetijski politiki. Poleg tega bi morali biti podatki o gozdovih popolnoma skladni z metodologijo Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO). Jasno je treba razlikovati med gozdovi za sečnjo in drugimi vrstami gozdov. Po potrebi bi bilo treba na geografsko zbirni ravni samodejno zagotoviti in spremljati skupen nabor širših kazalnikov glede gospodarjenja z gozdovi. Upoštevati bi bilo treba kazalnike v zvezi z morebitnim vplivom praks upravljanja ali drugih dejavnikov, kot so podnebne spremembe, na biotsko raznovrstnost, njihov prispevek k ciljem trajnostnega razvoja, ter kazalnike za merjenje učinkovitosti ukrepov politike.

3.10 Za pripravo in izvajanje dolgoročnih gozdnih načrtov ali za posodobitev sedanjih je treba dati na voljo namenska sredstva ali omogočiti uporabo razpoložljivih sredstev. Države članice morajo izrecno poskrbeti za to, da ima civilna družba vlogo pri oblikovanju, izvajanju in spremljanju načrtov. Glede na to, da uredba predvideva nove obveznosti poročanja, EESO predlaga, naj se zagotovijo posebne subvencije za zbiranje, ustvarjanje, upravljanje in spremljanje podatkov do določene ravni.

3.11 Poskrbeti je treba za prostovoljno interoperabilnost z drugimi nacionalnimi registri podatkov o gozdovih in komercialnimi podatki, saj so v zvezi s podnebnimi spremembami poleg podatkov o lesni industriji in dobavnih verigah potrebni dolgoročni podatki. EESO predlaga, da bi bila popolna sledljivost podatkov o lesu v EU obvezna, ne glede na to, za kakšen namen se les uporablja.

3.12 EESO meni, da so potrebne jasne sankcije za države članice, saj so podatki o gozdovih izjemno pomembni za podnebni prehod in biotsko raznovrstnost. Predvideti bi bilo treba omejitve pri koriščenju sredstev EU, če so podatki o gozdovih nepopolni ali netočni. V celotnem okviru za monitoring gozdov bi bilo treba uporabljati trajnostna orodja, prakse in zeleno energijo.

3.13 EESO meni, da je potrebna večja jasnost glede vloge Komisije pri usklajevanju zbiranja podatkov o gozdovih in da bi bilo treba omogočiti sodelovanje med državami članicami, če se gozdovi raztezajo prek več držav članic ali v tretje države. Za uspeh te uredbe sta pomembna sodelovanje med različnimi kontaktnimi točkami ter vključevanje držav članic in lokalnih deležnikov.

3.14 Podatke o gozdovih bi bilo treba zbirati skupaj s podatki o medsebojno povezanih področjih, kot so razvoj podeželja, krožno gospodarstvo, znanost ali digitalizacija. Upoštevati bi bilo treba tudi kazalnike o vrednosti gozdov za različne namene, kot je prispevek k lokalnemu in nacionalnemu gospodarstvu. Glede na družbeni pomen gozdov, zlasti za gozdne skupnosti, bi bilo treba socialne podatke, ki jih države članice že zbirajo, povezati s podatki o gozdovih, s posebnim poudarkom na mladih in spolu. Neprestano bi bilo treba skrbeti za dinamičnost sistema za zbiranje podatkov o gozdovih z dodajanjem novih sklopov.

3.15 Gospodarske, socialne in okoljske podatke o gozdovih bi bilo treba obravnavati kot enako pomembne. Glede na raznoliko strukturo lastništva gozdov v EU bi bilo treba upoštevati vse vrste lastnikov. Stalno bi si bilo treba prizadevati za to, da bi zbrani podatki prispevali h konsolidaciji upravljanja gozdov, kot tudi za to, da bi bil postopek zagotavljanja podatkov o kompleksni gozdarski dobavni verigi bolj demokratičen.

3.16 Lastniki gozdov, zasebni ali javni, bi morali imeti koristi od delitve svojih podatkov. Zbrani podatki se ne bi smeli uporabljati v komercialne namene, razen če to koristi lastnikom, temveč za posebne svetovalne storitve za lastnike gozdov. Javni interes mora ostati horizontalna spremenljivka, ne glede na to, kdo je lastnik gozda, in spoštovati je treba zasebno lastništvo.

3.17 EESO predlaga, da se ustanovi posebna služba za pomoč ali zagotovi posebno podporno gradivo. Za izmenjavo podatkov bi bilo treba pridobiti soglasje akterjev, ki jih posredujejo, ne glede na to, kam se podatki pošiljajo in za kaj se uporabljajo. Če se podatki uporabljajo za druge namene, bi morali biti akterji s tem seznanjeni. Pri objavi podatkov bi bilo treba dosledno spoštovati zahteve splošne uredbe o varstvu podatkov, zlasti kar zadeva zasebne podatke in uporabo virov za pridobivanje podatkov na daljavo.

3.18 EESO tudi predlaga, naj se vloga gozdov obravnava na mednarodni ravni, in poziva EU, naj dejavno spodbuja enak pristop do podatkov o gozdovih v tretjih državah in v ta namen sklene mednarodne sporazume, zlasti glede dajanja lesnih proizvodov na trg EU, ki morajo biti skladni s postopki potrebne skrbnosti in veljavno uredbo o krčenju gozdov. Sodelovanje s tretjimi stranmi, kot so podjetja za programsko opremo ali podatkovna podjetja, bi moralo biti dovoljeno, če se države članice za to odločijo.

4 **Posebne ugotovitve**

4.1 EESO poziva k večji jasnosti glede tega, kam se pošiljajo zbrani podatki, glede njihove uporabe in ustanov, ki bodo imele dostop do njih, ter glede s tem povezanih koristi.

4.2 EESO predlaga, naj se preuči, ali naj podatki o biotski raznovrstnosti, zajeti v uredbo, vključujejo še druge ustrezne spremenljivke, poleg ptic, da bi se upoštevali kompleksnost gozdnega ekosistema in razširjenost vrst. To je pomembno za razumevanje celotnega gozdnega ekosistema, zato bi bilo treba pripraviti posebno zakonodajo, ki bi upoštevala povezavo med podatki o biotski raznovrstnosti in potrebnimi operativnimi zmogljivostmi.

4.3 EESO poziva države članice EU, ki imajo koristi od gozdov, naj pripravijo dolgoročne načrte za gozdove (pri čemer je treba upoštevati že pripravljene nacionalne dolgoročne načrte), člen 13 pa bi bilo treba temu ustrezno spremeniti. Upoštevati bi bilo treba dopolnjevanje med načrti za gozdove različnih držav članic in drugimi strategijami za gozdove ali lesno industrijo, saj v EU trenutno ni skupnega podatkovnega prostora za lesno industrijo.

4.4 EESO izraža zaskrbljenost, da bi sekundarna zakonodaja lahko ogrozila učinkovito izvajanje uredbe in da v slednjo niso vključena nobena konkretna orodja IT. Za uvedbo okvira za monitoring gozdov bi morale imeti države članice na voljo dovolj časa in smernice, saj je rok 30 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe precej ambiciozen.

4.5 EESO predlaga, naj se člen 11 spremeni tako, da bodo v ospredju interesi lokalnih deležnikov, civilna družba pa bo imela vlogo pri usklajevanju in sodelovanju, da bo okvir za monitoring gozdov bolj uporaben, saj mora odprt dostop do informacij dopolnjevati ustrezna analiza, ki upošteva kontekst.

4.6 EESO predlaga, da naj bi gozdovi, ki niso na voljo za oskrbo z lesom, omenjeni v Prilogi 2, točki (a), vključevali tudi primarne gozdove zaradi njihovega prispevka k varstvu biotske raznovrstnosti. V sistem zbiranja podatkov bi morala biti zajeta tudi drevesa, ki ne rastejo v gozdovih.

4.7 EESO predlaga, naj se pri objavi podatkov o gozdovih iz člena 7 skrbno upošteva interes zasebnih lastnikov gozdov, saj bi bil lahko ta oškodovan. Jasno bi bilo treba opredeliti gozdne enote in vedno spoštovati zasebno lastnino. Dodatno bi bilo treba pojasniti razmerje med zasebnimi gozdovi in nacionalnimi kontaktnimi točkami, pa tudi uporabo zasebnih podatkov v javnem interesu, saj je lastništvo podatkov zasebno.

4.8 Dolgoročni načrti za gozdove iz Priloge IV bi morali vključevati tudi socialne vidike gozdov in podatke o tem, kako neposredno prispevajo k ciljem trajnostnega razvoja, povezanim z gozdovi. Načrti bi morali vsebovati še načelo partnerstva in posebno poglavje o sodelovanju s civilno družbo pri njihovem oblikovanju, izvajanju in spremljanju.

4.9 EESO poziva k večjim naložbam v zmogljivosti za zbiranje, izmenjavo, uporabo in upravljanje podatkov o gozdovih ter k zadostnim sredstvom v ta namen, zlasti za nacionalne korespondente, bodisi iz skupne kmetijske politike bodisi iz drugih skladov in instrumentov. Zagotoviti bi bilo treba namenska sredstva za usposabljanje upravljavcev in lastnikov gozdov ter gozdnih delavcev. Glede na večnamensko vlogo gozdov bi morale države članice redno upoštevati podatke o gozdarskih delavcih in njihovih delovnih pogojih.

4.10 Redno bi bilo treba organizirati kampanje na področju kibernetske varnosti in varstva podatkov. Razmisliti bi bilo treba o digitalni vključenosti in pismenosti ter spodbujati lažji dostop do podatkov ter strojne in programske opreme.

4.11 Nenehno bi si bilo treba prizadevati za zmanjšanje upravnega bremena in izogibanje pretirani birokraciji, kot je večkratno zbiranje in sporočanje podatkov ([3]). Zagotoviti je treba dovolj sredstev, saj je treba v skladu s Prilogo 1 nekatere podatke zbrati vsaj enkrat na teden (podatki o požarih) ali vsaj vsaka dva tedna (osutost). Težko je jamčiti za veljavnost podatkov, ki se zberejo z opremo na daljavo, saj so potrebna preverjanja in viri na kraju samem. Podatki bi se morali zbirati in obdelovati sproti, kar zlasti velja za podatke, ki se zbirajo na terenu.

4.12 EESO s pridržkom pozdravlja predlog Komisije o ustanovitvi Stalne skupine strokovnjakov za gozdove in gozdarstvo ter predlaga, naj se okrepi vloga Stalnega odbora za gospodarstvo, tudi z vidika prihodnjega dela na področju monitoringa gozdov. Vključeni bi morali biti ustrezni deležniki civilne družbe in upoštevati bi bilo treba velik pomen gozdov za družbo.

([3]) Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora – Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Nova strategija EU za gozdove do leta 2030 (COM(2021) 572 final) (UL C 152, 6.4.2022, str. 169).

4.13 EESO predlaga, naj se v izjemnih primerih, kot so krize zaradi naravnih nesreč, poskrbi za odziv in namenska sredstva za takojšnje zbiranje podatkov na prizadetem območju ter uporabo instrumentov na daljavo, da se v realnem času opredelijo posledice za gozdove.

4.14 V sistem zbiranja podatkov bi bilo treba po ustrezni oceni vključiti pristop, ki upošteva pokrajino ter razdrobljenost in širšo povezanost ekosistema. EESO predlaga vzpostavitev nove javne in skupne vseevropske platforme za podporo monitoringa gozdov ter izmenjavo informacij, znanja in primerov najboljše prakse ob sodelovanju EESO in civilne družbe. Poskrbeti je treba za jasno sinergijo z evropskimi enotnimi točkami dostopa za zasebne gozdove, mehanizmom Unije na področju civilne zaščite in evropskim oblakom za odprto znanost, da bi olajšali raziskave o gozdovih.

V Bruslju, 20. marca 2024

Predsednik
Evropskega ekonomsko-socialnega odbora
Oliver RÖPKE